Agghegyalja Mozaik

VII. évfolyam, XXXIX. szám 2017. december Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Köszöntő

Karácsony közeledtével úgy érezzük, felgyorsul az élet. Napjaink az adventi koszorú, a karácsonyfa és az ajándékok körül forognak. Álljunk meg néhány pillanatra, és gondoljuk át, mit jelent számunkra a karácsony. A betlehemi Gyermek szeretetet, békét és örömet hozott a világba. Szeretetet, mert Isten maga a szeretet, és elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk (1 Jn. 4,8–11). Békességet, mert az Ő békéjét adta nekünk (Jn, 14,27). Örömet, amely minden népnek öröme és boldogsága (Lk 2,10). Szeretet és béke, két kulcsfogalom: a kettő kölcsönösen feltételezi egymást. Csak az lehet igaz békesség, amely a szereteten alapul, és csak a szeretet helyes megélése vezet valódi lelki békéhez. Ne magunk mondjuk meg, mi kell a másiknak, ne a magunk „szeretetnek" nevezett elgondolását erőltessük rá, hanem ismerjük fel, mire van valójában szüksége. Engedjük, hogy karácsony békéje költözzék szívünkbe!

A mai világban sajnos már nem magától értetődő, hogy családunk tagjait, rokonainkat igazán megbecsüljük és szeressük. Pedig ez a kifejezés: „szeretteink", ezt jelenti: azok, akiket szeretünk. Megbecsüljük-e családtagjainkat? Meglátogatjuk-e nagyszüleinket, szüleinket, akik egykor fáradoztak értünk? Meglátogatjuk-e rokonainkat, azokat, akikkel talán már nem is tartjuk a kapcsolatot? És barátainkat? Ha őket nem tudjuk szeretni, hogyan tudnánk szeretni azokat, akiket kevésbé, vagy egyáltalán nem ismerünk? Gondolunk-e arra, hogy a karácsony mindenkié? Megszánjuk-e a rászorulót, aki az utcán kénytelen összekuporgatni csekély megélhetését? Vajon eszünkbe jut, hogy a kéményseprő, a villanyóra-leolvasó, a boltos, a mozgóárus, a postás, a hivatalnok, a buszvezető, a kalauz is ember? Amint azok is emberek, akik szenteste is értünk dolgoznak? Dolgoznak, hogy biztosítsák az alapvető élelmiszereket, az egészségügyi ellátást, a zavartalan közlekedést? És még hosszan lehetne folytatni a sort. Ők is emberek, hozzánk hasonló emberek, akik – bizonyára – alig várják, hogy leteljen a műszak, és a karácsonyt az otthon melegében, szeretteik körében tölthessék el. Eszünkbe jut-e, hogy velük is megosszuk a karácsony örömét? Egy apró gesztussal, szerény ajándékkal, egy jó szóval, vagy akár csak egyetlen mosollyal is? Ha igen, akkor már boldogabbá tettük a karácsonyt. Nekik és önmagunknak is.

Ezen a karácsonyon – és az év minden napján is – jusson eszünkbe a betlehemi jászolban fekvő Gyermek, aki szeretetből értünk adta életét. Gondoljunk arra, mit jelent számunkra ez a néhány szó: szeretet, békesség, boldogság. Próbáljunk meg örömet szerezni másoknak, akár a legkisebb pozitív gesztussal is. Mert a szó bizonyos értelmében minden nap karácsony, és minden nap szükség van a karácsony örömére. Nem az október végén kigyújtott karácsonyi fényekre, a boltok polcain sorakozó ünnepi kínálatra, hanem az adakozás valódi örömére, amely szeretetből fakad.

Ezekkel a sorokkal kívánok minden kedves Olvasónak áldott, békés, örömteljes karácsonyt, és boldog új esztendőt!

Kelemen Dávid

Önkormányzati hírek

Kedves Olvasó!

A minap olvasgattam egy közeli település újságját. Ebben a programokat szervezők arról keseregnek, hogy hiába csinálnak bármit, érdektelenség a válasz a településük lakói részéről. Bevallom Ramónával az Alkotóház vezetőjével, már nekünk is voltak ilyen pillanataink. Az elmúlt időszak programjaira visszatekintve viszont örömmel mondhatom, jól sikerültek. Felemelő érzés volt, hogy az aradi vértanúk kopjafájánál közel nyolcvanan emlékeztünk. Egy busznyian látogattuk meg az Operettszínház 56-os témájú musicaljét. Teltházas érdeklődés fogadta L. Stipkovits Erika pszichológus előadását is az Alkotóházban, ahogy szinte kicsinek bizonyult a hely az ovisok és a Családsegítő közös Márton napján is. Tárgyaltunk, kapcsolatokat építettünk az elmúlt időszakban. További puhatolózó tárgyalások folytak egy kis strand-tanuszoda iránt és már eljátszottunk azzal a gondolattal is, mennyire ki lenne használva egy sportcsarnok is. Kétnapos konferencián jártam Budapesten a legaktívabb KÖN szervezőkkel együtt. Épp a szeptemberi KÖN-nek köszönhető, hogy Gráczol Zoltán kubikos talicska gyűjteményét meghívták Sopronba a Liszt Központhoz. Örülök az Idősek Napja sikerének is, ahol sajnos nem tudtam részt venni egy uniós pályázat miatt. Nagyon-nagyon készülünk az adventi programokra, melyben lesznek új és formabontó elemek is. Ugye találkozunk a korcsolya- pályán? A karácsonyi vásár helyszínének változása már biztos, az egészségház építési munkálatai miatt. Az Iskola utcában a szélessávú internet vezetékének fektetése érintette az óvoda körül található valamikori temetőt is. Így régészek jöttek és gyűjtötték össze az előkerült emberi csontokat. Szerencsére az egészségház építése előtti régészeti kutatatás nem járt eredménnyel. Az előbb emlegettem az Iskola utcát, ahol, a kivitelezők kulturált rendet hagytak maguk után. Kevésbé nevezhetők kulturáltnak azok a virágszerető fehér furgonos idegenek, akik (halottak napja után!) este, gyűjtötték be a legszebb krizantémokat dézsástul szintén az Iskola utcából. Új utca neveink is vannak megint. Hogy szokják, újra megismétlem, hogy a Langár folytatásában az új házak már a Szent László utcában állnak. A Liliom utcai lakónegyed is bővül újabb 24 telekkel, így itt is újabb utcák születtek úgy mint Tó utca, Vadvirág utca, Pipacs utca. Az Alkotóház és a Kotecsi Vendégház kihasználtsága ez évben várakozáson felüli. A kihasználtságnak vannak árnyoldalai is. Így az önkormányzat a rongálások és mértéket nem ismerő bulizók miatt szobánként (a vendégházat is egy szobának tekintve) 10.000,- Ft-os kaució vezet be. A kaució a problémamentes szállás visszaadás után teljes egészében visszajár. Ha gond van, ez képezi a kártérítés alapját. Érezzük, hogy megint a normális embereknek lesz nehezebb a viselkedni nem tudók miatt... Járt nálunk egy Zala megyei kis küldöttség is. Ők a térségben jó példákat kerestek fel. Mi annyira érdekesnek bizonyultunk, hogy a sűrűn beosztott napjuk ellenére, egy óra helyett kettőt meséltettek velem. A kis küldöttség biztosan megjegyezte Sopronkövesd nevét, ahogy egy fél országban láthatják a 2018-as E-ON falinaptáron is Sopronkövesdet, hiszen egy új lakosunk Simon Jójárt István kövesdi témájúfotója révén beválogattak bennünket e rangos naptárba. A naptárral kicsit előre szaladtam, hiszen még csak a 2017-es év végén járunk. Vessenek számot, legyen szép az advent és szerencsés az új esztendő! Egy hűtőmágnesre pillantottam rá az előbb. Ez áll rajta: „Minden bajra két orvosság van: az idő és a csend."

Szeressék a csendet, akkor is, ha boldogok! Boldog új esztendőt kívánok!

Fülöp Zoltán polgármester

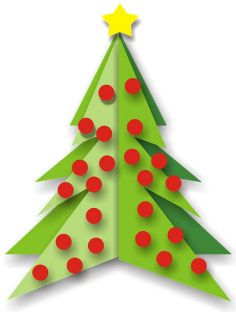

Elkezdődött az adventi időszak, a karácsonyra való készülődés időszaka. Ez óvodánkban sincs másként. Felkerülnek az ünnepi díszek, dekorációk kívülre-belülre, a csoportokban és a folyosón pedig kiemelt szerepet kapnak a gyermekek alkotásai, rajzai. Az óvó nénik segítségével dalokat, verseket tanulhatnak meg a gyermekek, és sokat beszélgetnek ebben az időszakban a Mikulás és a karácsony szokásáról, a család fontosságáról. A hétköznapok is sokkal színesebbek az ünnep közeledtével: előkerül a Mikulás ládája, ahová a gyermekek a rajzaikat dobják be, ami a várva várt ajándékokat ábrázolja. A gyúródeszka és a sodrófa is többször kerül be a csoportokba, hisz készülnek a finomabbnál finomabb sütemények. A gyermekek előszeretettel segítenek akár a tésztanyújtásban, akár a mézeskalács figurák kiszúrásában, díszítésében, de jó élménnyel kóstolják meg az elkészült süteményeket és kínálják meg vele a többieket is. Az év egyik legszebb napja az, amikor elérkezik az óvodai karácsony napja. A gyermekek izgatottan várják, hogy végre kinyíljon a csoportszoba ajtaja, és csillogó szemmel csodálják a feldíszített karácsonyfát, és a fa alatt lévő ajándékokat.

Mindeközben a felnőtteken is eluralkodik az „ünnepi láz". Lelkesen készülünk a Mikulás fogadására, a karácsonyfa díszítésére, s közben egymásról sem feledkezünk meg. Kihúzzuk egymás nevét, és a közös karácsonyi vacsoránkon pedig átadjuk az ajándékokat. Igyekszünk minél több közös élményt szerezni, hogy közösségünk még összetartóbb és családiasabb legyen, hiszen ezt a gyermekek is látják, és jobban érzik magukat egy ilyen közegben.

Ami a legfontosabb ebben az időszakban: az egymásra odafigyelés, a szeretet, a békesség és a megértés. Nem is kívánhatok mást minden kedves olvasónak, mint Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket az óvoda összes dolgozója nevében!

Bernáthné Rózsás Ildi, pedagógiai asszisztens

A téli időszak mindenki szívét melengeti, hiszen ez a várakozás időszaka. A bölcsődében is készülődünk az ünnepekre, ami a gyerekeket hihetetlen izgalommal tölti el. A közösen készített Adventi koszorú és a mézeskalács sütés meghozta mindenki számára a Karácsony varázsát. A novemberi Baba – Mama klubnak nagy sikere volt, ami keretein belül énekes – mondókás foglalkozást tartottunk. Ezúton szeretnénk megköszönni Kati védőnőnek a segítséget. Decemberben szintén szeretnénk, a Télapóval közösen, egy hasonló találkozót szervezni, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Terveink között szerepel a téli fotózás és heti egy alkalommal olyan foglalkozás szervezése, ahol a gyerekek a különböző szakmákkal ismerkedhetnek meg (például: rendőr, asztalos, fodrász...).

A bölcsőde apraja és nagyja mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket kíván!

Fésüs Éva: Álmodik a fenyőfácska

Álmodik a fenyőfácska
odakinn az erdőn.
Ragyogó lesz a ruhája,
ha az ünnep eljön.
Csillag röppen a hegyére,
gyertya lángja lobban,
dallal várják és örömmel
boldog otthonokban.
Legszebb álma mégis az, hogy
mindenki szívébe
költözzék be szent karácsony
ünnepén a béke.

Deákné Anett és Keresztény Éva

Kedves Olvasók!

Amióta legutóbb beszámoltam az iskolai életről, még szinte el sem kezdődött az iskola. Azóta már javában folyik az iskolai élet, sőt lassan már a téli szünetre, a karácsonyra készülünk. Az eltelt pár hétben azonban sok minden történt, amelyről csak röviden szeretnék hírt adni.

Az első hét az órarendek elkészítésével, egyeztetésével, **a szakkörök beindításával telt**. Nagy örömömre szolgált, hogy iskolánkban **13 szakkör közül választhatnak tanulóink**, amely azt gondolom elég jelentős szám egy ilyen viszonylag kis iskolában. A második héten már a **Kulturális Örökségünk Napjaira (KÖN) készültünk**. A szülők és Rasztovics tanár úr segítségével elkészültek a **madárijesztők**, és bár ebben az évben nem volt hozzánk kegyes az időjárás, ez nem szegte nagyon a diákok kedvét. Minden osztály választhatott a község által biztosított széles palettájú kínálatból. Sajnos a kínált játékos interaktív foglalkozások nem, vagy nem mindig a terveknek megfelelően valósultak meg, de ennek legfontosabb oka a rossz idő volt. Szinte minden osztály járt a **Lajos majorban és a Franciska majorban**, és a gyerekek versengtek, hogy ki tud az összes régi járművön utazni, de sikere volt a **kiállításoknak** és az **utazó planetárium** vetítésének is. Örömünkre szolgált, hogy **itt voltak újra barátaink Tóthfaluból**, és sokak örömére megszólaltak a szép dalok az **ünnepi misén is**, melynek fényét emelték az itt kiállításra kerülő **díszes miseruhák** is. Még szinte ki sem pihentük a KÖN-t, már a következő héten **a papírgyűjtés** lázában égett az iskola. Kivételesen – nagy örömünkre- most nem esett az eső. (Úgy látszik a KÖN-ön elég volt bosszantania) A hulladékgyűjtést van, aki lazán veszi és még egy fél kilónyi papírt sem hoz az iskolába, de szerencsére nem ez a jellemző. Szerencsére sokakat megmozgat és a gyerekek buzgón figyelik, hogy melyik osztály, mennyit gyűjtött. Köszönjük a szülők támogatását, akik kocsikkal segítik a gyerekeket. A régi kullók és talicskák, amikkel még az én gyerekkoromban gyűjtöttük a papírt, már ritkán jelennek meg a gyűjtésen. Köszönjük azoknak a segítségét is, akik csak értesítenek bennünket, hogy nekik nincs már iskolás korú gyerekük, unokájuk, de van papírjuk. Tanulóink ilyenkor szívesen kimennek és segítenek a papír elszállításában. Az iskolásoknak a mostani gyűjtésen **180 000 Ft értékű** papírt sikerült összegyűjteniük. A versenyben **az 5. osztály nyer**t és a legtöbb papírt **Ávár Márton** (600 kg) **Imre Janka** (530 kg) és **Maráz Mátyás** (530 kg) gyűjtötte.

De, hogy folytassam a programok sorát, az elmúlt hetekben nálunk volt a **Csemete bábszínház** és a **Camerata Art'issima** zenével szórakoztatott bennünket. Mi is voltunk a **soproni Petőfi Színház előadásain**. Elsőseink, - amellett, hogy egyre jobban kezdik megszokni az iskolát,- láthatták magukat a Kisalföld oldalain, de **készültek itt fényképek mindenkiről, aki kérte**. Tanulóink közül sokan szép karácsonyi fényképekkel szeretnének kedveskedni szüleiknek, nagyszüleiknek karácsonykor. Ezek a képek is elkészültek már. Megemlékeztünk az **aradi vértanúkról**, és diákjaink közül többekkel ott voltunk a községi **fáklyás felvonuláson** is. A felsősök Ajkay Viktória tanárnővel irodalmi műsorral készültek **október 23-a** megünneplésére, melyet aztán Horváth Csilla tanító nénivel bemutattak **Újkéren is**. De ne felejtkezzünk el **L. Stipkovits Erika szakpszichológus, pszichoterapeuta lebilincselő előadásáról** se, melyet Virágh Imréné védőnő szervezett az iskola és az óvoda segítségével, valamint az Önkormányzat támogatásával. Köszönjük, mert az előadás nagyon értékes és jól hasznosítható információkkal, segítséggel szolgált minden érdeklődő számára. A másfél órás előadás, a rendkívül jó előadásmóddal megáldott szakember szájából csak pár pillanatnak tűnt. Jó lett volna több tanítványunk szüleit is ott látni! Számítunk rájuk legközelebb! Az iskolai élet minden napja más és új kihívásokat hoz. Elkezdődtek a **pályaválasztással kapcsolatos programok is** (intézménylátogatások, ismertetők, elbeszélgetések) és iskolánk november 14-én tartja saját pályaválasztási napját, melyen minden osztályban ilyen témával foglalkozik. Cél, hogy tanítványaink minél több szakmát megismerjenek, hozzájuk közelebb álló személyeken keresztül hallják annak a szakmának az előnyeit, nehézségeit. Több osztályunk volt már a környéken kirándulni is. Például voltak a kicsik az Agghegyen, a felsőből voltak **Locsmándon fürdeni**. A **4. osztály egyik délután Nagylózsra** ment, hogy megismerjék az ottani nevezetességeket és az ottani játszótéren töltsenek egy szép délutánt. Gondolták, hogy - mivel a nagylózsi gyerekeknek hamarosan dönteniük kell arról, hogy Sopronkövesden vagy más iskolában folytatják-e a tanulmányaikat - meghívják őket is egy kis játékra, így esetleg lesz lehetőség az ismerkedésre is. A meghívót Zsófi néni maga vitte el. Nagy sajnálatunkra az iskola teljes mértékben elzárkózott a közös kirándulás és a közös játék lehetőségétől is. Azt gondolom, hogy a szülők és gyerekek örültek volna egy élményekkel teli délutánnak, minden kötelezettség nélkül. Sebaj! Lesz még lehetőség a valóság megismerésére! Hiszem, hogy a tanító nénik és a szülők is meggondolják magukat és nyílt napunkra majd eljönnek hozzánk, hogy el tudják mondani, hogy személyes tapasztalatok és nem a pletykák alapján döntöttek gyermekük sorsáról.

Ének szakosként különösen nagy örömömre szolgált, hogy sikerült megvalósítani egyik álmomat, hogy az érdeklődő tanítványokat eljutassam valamelyik budapesti nagy zenei intézménybe. Ezúttal az **Operettszínházzal volt lehetőségünk megismerkedni**. Bár megvannak a szuper digitális hanghordozók előnyei (ezt magam sem tagadom), de az előadást megelőző készülődést, az Operettszínház fenséges látványát, a tükrök és brokátok lenyűgöző eleganciáját, a fényben úszó folyosók pompáját és az ilyen körülmények között megszólaló gyönyörű zenét nem pótolhatja a telefon bármilyen jól megszólaló füldugója sem. Október 18-án, egy 52 fős busszal – diákok, tanárok, szülők és sok idősebb falubelivel együtt- sikerült megnéznünk a **Lady Budapest c. musicalt** Budapesten.

Sajnos csak hétköznapra kaptunk jegyet, de így is megtelt a busz. Ez annak is köszönhető, hogy az Operettszínház által felajánlott 2000 Ft-os belépők mellé az **Önkormányzattól ingyen utazást kaptunk**. Így az útiköltség, - melynek magas összege előző próbálkozásim alkalmával gátat szabott az utazásnak, - most nem terhelte az érdeklődőket. Szerintem egy résztvevő sem bánta meg ezt a hosszúra sikeredett (éjjel 1 órára értünk haza), gyönyörű estét. Nagyon jól esett, hogy sokan személyesen is megköszönték a szervezést és nagyon örültek a lehetőségnek. Bíztattak, hogy legközelebb is szervezzek ilyen utakat. Köszönöm biztatásukat. **Külön köszönöm azoknak a „hős" tanítványoknak és kollégáimnak**, akik a késői érkezés ellenére másnap ott voltak az iskolában. Fontos nap volt az is, hiszen akkor zajlott az intézményi tanfelügyeleti ellenőrzés. Köszönöm azoknak a szülőknek is, akik kérésünkre bejöttek és a szakértők kérdéseire válaszoltak. Minden nehézség ellenére elmondhatom, hogy szerencsésen túl vagyunk rajta. S hogy milyen lesz a folytatás? Előre láthatólag nagyon eseménydús. A szünet utáni első hét programjában: az alsósok színházba mennek, a 7. és 8. osztályosok a **Berzsenyi Líceumba készülnek** az Eötvös program keretében, a 6. osztályosok **Locsmándra** mennek fürdeni, és ne felejtsük ki a zöldség-gyümölcs kóstoltatást sem, ami mindig jól sikerül. Hét végén pedig az **időseket köszöntjük**, majd hétfőn **Márton- napra emlékezünk**. Nálunk az iskolában mindig történik valami. Most kaptuk a hírt, hogy két 7. osztályos tanítványunk, Németh Olivér és Sárközi Richárd matematikából bejutott a megyei versenyre.

Már látom, hogy a karácsonyig tartó időszak is gyorsan el fog telni. Sok lesz a teendő, de ezt az időszakot már beragyogják a közelgő ünnep fényei. Arra kértem tanítványainkat, hogy írják le röviden, hogy ők, hogyan készülnek karácsonyra, mivel szokták megajándékozni szüleiket, nagyszüleiket!

Juhászné Bérces Anikó

Adventi fények

Advent első vasárnapján
fellobban egy gyertyaláng,
REMÉNY-t hoz a szürkeségbe,
mikor fénye ránk talál.

Három társa lángra várva
az adventi koszorún,
bennük rejlő fény-üzenet
átsugárzik a borún.

Hét nap múlva párban lobog,
kis fáklyaként világít,
s erőre kap lelkekben az
égiektől táplált HIT.

ÖRÖM-ünnep közelg` hozzánk,
hirdeti a harmadik,
lélek húrján zenét sugall,
óda hangja hallatszik.

Gyertya-kvartett fény tündököl,
küszöbön a karácsony,
legfontosabb, hogy SZERETET
áradjon a világon.

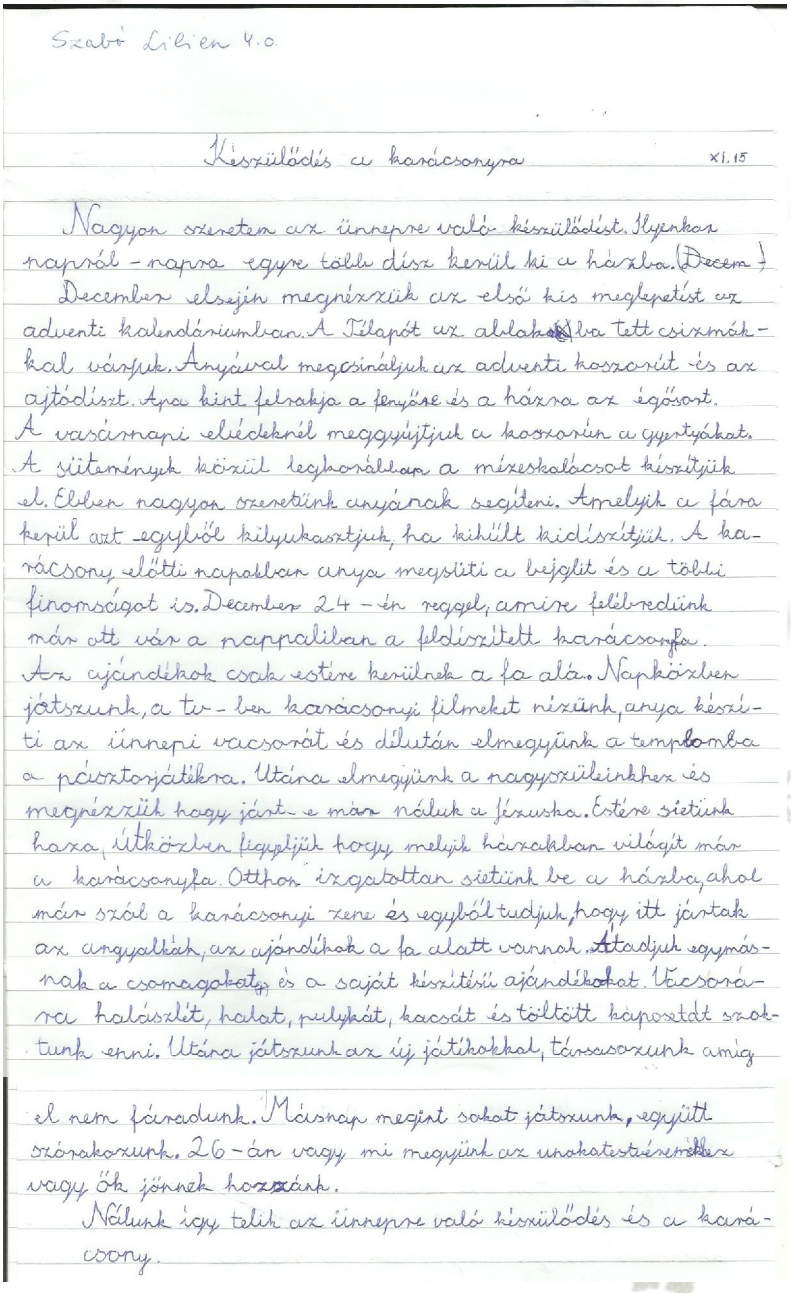

Szabó Lilien 4.o

Készülődés a karácsonyra XI.15

Nagyon szeretem az ünnepre való készülődést. Ilyenkor napról - napra egyre több dísz kerül ki a házba. (Decem)

December elsején megnézzük az első kis meglepetést az adventi kalendáriumban. A Tilapót az ablakba tett csizmákkal várjuk. Anyával megcsináljuk az adventi koszorút és az ajtódíszt. Apa kint felrakja a fenyőre és a házra az égősort. A vasárnapi ebédeknél meggyújtjuk a koszorún a gyertyákat. A sütemények közül legkorábban a mézeskalácsot készítjük el. Ebben nagyon szeretnek anyának segíteni. Amelyik a fára kerül azt egyből kibukaszthatjuk, ha kihűlt kidíszítjük. A karácsony előtti napokban anya megsüti a bejglit és a többi finomságot is. December 24 - én reggel, amire felébredünk már ott vár a nappaliban a feldíszített karácsonyfa. Az ajándékok csak estére kerülnek a fa alá. Napközben játszunk, a tv - ben karácsonyi filmeket nézünk, anya készíti az ünnepi vacsorát és délután elmegyünk a templomba a pásztorjátékra. Utána elmegyünk a nagyszüleinkhez és megnézzük hogy járt - e már náluk a Jézuska. Estére sietünk haza, útközben figyeljük hogy melyik házakban világít már a karácsonyfa. Otthon izgatottan sietünk be a házba, ahol már szól a karácsonyi zene és egyből tudjuk, hogy itt jártak az angyalkák, az ajándékok a fa alatt vannak. Átadjuk egymásnak a csomagokat, és a saját készítésű ajándékokat. Vacsorára halászlét, halat, pulykát, kacsát és töltött káposztát szoktunk enni. Utána játszunk az új játékokkal, társasozunk amíg el nem fáradunk. Másnap megint sokat játszunk, együtt szórakozunk. 26 - án vagy mi megyünk az unokatestvéreinkhez vagy ők jönnek hozzánk.

Nálunk így telik az ünnepre való készülődés és a karácsony.

Győri Edit igazgatóasszony

Nagyné Kun Zsuzsanna rovata

Operettszínházi előadás élménybeszámolója

Péntek István és Péntek Erzsébet: Nagyon szépen köszönjük, hogy megszervezte az Önkormányzat ezt a kirándulást, véleményünk szerint lehetne ilyen gyakrabban is. Mi biztosan részt vennénk rajta, mert nagyon tetszett. Jó volt, hogy az idősebb korosztály és az iskolások (7.és 8. osztályosok) közösen mentek, teljes volt az összhang. Azt gondoltuk, hogy majd hangoskodni fognak, de nagyon szépen viselkedtek. Lady Budapest az 56 '-os forradalomról szóló előadás volt, egy szerelmi szállal átszőve. El sem tudtuk képzelni, hogy egy ilyen tragikus eseményt hogy fognak előadni operett formájában, de fergeteges volt az egész műsor, a díszletektől elkezdve a színészek alakításain át, összességében fantasztikus volt. Legjobban akkor lepődtünk meg, amikor egy élő lovat vezettek be a színpadra. A női főszereplő Janza Kata előadása lenyűgöző volt. Nagy élmény volt, hogy eljutottunk az Operettszínházban nem tudtunk betelni a látvánnyal, egyszerűen gyönyörű ez a 910 férőhelyes épület, amely az előadás alatt teltházas volt. Az előadás előtt kicsit körbe tudtunk nézni a színház előtt megcsodáltuk Kámán Imre szobrát is.

Papp Zoltán és Papp Zoltánné: Tulajdonképpen nagyon szerettük volna megnézni az Operettszínházat, korábban már jártunk itt, de szerettük volna feleleveníteni az élményt. Janza Kata játszotta a női főszerepet, róla tudni kell, hogy csodálatos a hangja, rajta kívül még sok híres színész játszott a műsorban. A szervezéssel nagyon meg voltunk elégedve. Az Önkormányzat elől indult a busz fél egykor, és este hatkor kezdődött az előadás, így még arra is volt idő, hogy ebédeljünk egyet és mindenki teli hassal tudott a műsorra koncentrálni. Az is nagyon tetszett, hogy a színházban 4-5 főt ültettek egymás mellé, így beszélgetni is lehetett. Az iskolásoknak a tanító néni elmagyarázta, hogy miről is fog szólni a történet, de azt gondolom mégis, hogy inkább a mi korosztályunk értette meg jobban a mű lényegét. A díszlet is gyönyörű volt, a forgószínpad az aktuális eseményeknek megfelelően volt berendezve. Az egész történet egy angol katonáról és a magyar szerelméről szólt, az 56'-os eseményekkel körítve. Ha a jövőben lesz még ilyen szervezés, máskor is szívesen elmegyünk.

Sinkó Györgyné: Engem maga a forradalom témája nem motivált, viszont nagyon szerettem volna megnézni az Operettszínházat, hisz 64 évet megértem, de még nem láttam. De kellemesen csalódtam az előadásban, nagyon mozgalmas, érdekes volt, Janza Kata előadása pedig mindent felül múlt. Ami nagyon meglepett, hogy az előadás végén 10-14 éves gyerekek állva tapsoltak. Nagyon élethű volt a díszlet, tankokkal, barkasszal, lóval, stb. Nagyon jó volt a társaság és a hangulat a buszon, és az egész délután és este folyamán. A fiatalabb és idősebb korosztály között is jó volt az összhang. Korábban rendszeresen jártam színházba, de egy jó ideje nem volt alkalmam eljárni, azonban az idei nyáron sok helyre eljutottam. Mivel egyedülálló vagyok, jól esik, hogy ha kicsit ki tudok mozdulni. Ha a jövőben is lesz hasonló program szívesen részt vennék rajta.

Nagyné Kun Zsuzsanna

Karácsonyi díszek porcelángyurmából

Úgy gondoltam, hogy a mi karácsonyfánk idén hófehér díszekkel lesz feldíszítve. Nagyon tetszenek a horgolt díszek. Tudok ugyan horgolni, de ez rengeteg időt igényelt volna, így több helyről egész éven át gyűjtögettem a horgolt díszeket. Azonban rájöttem, hogy egy kb. 180 cm-es fenyőhöz még az eddig összegyűjtött díszek is kevésnek bizonyulnak. Van egy 2,5 éves kislányom, akit szeretnék bevonni a karácsonyi előkészületekbe, ideértve a sütemények és a díszek elkészítését is. Találtam egy nagyon jó ötletet az interneten, ezt szeretném Önökkel is megosztani.

Alaprecept:

- 1 csésze kukoricakeményítő
- 2 csésze szódabikarbóna
- 1 és 1/4 csésze víz

Elkészítés:

A hozzávalókat öntsük egy edénybe, keverjük csomómentesre, majd folytonos keverés mellett kezdjük el főzni. Amint besűrűsödik, egy labdává áll össze az egész. Ezután helyezzük át egy tányérra a masszát és fedjük be nedves ruhával és várjuk meg míg kihűl. Amint kihűlt formázható is. Sütiszaggatóval, keksznyomdával, sablonokkal gyönyörű karácsonyfa-díszeket készíthetünk. Ezután 80 fokon szárítsuk a sütőben kb. egy órán át félidőben megfordítva. Ezzel a művelettel nagyon kell vigyázni, mert ha sokáig vagy magas hőfokon sütjük megbarnulhatnak. Azonban ha elővigyázatosak vagyunk levegőn is szépen megszáríthatjuk, de ehhez kell egy egész nap, és félidőben ugyan úgy meg kell fordítani.

Aranyosi Ervin: Legyünk földi angyalok!

I.

Legyünk hát angyalok!
Vigyázzunk egymásra,
ügyeljünk a jóra,
minden lélektársra!

Ne csak karácsonykor,
minden alkalomkor
nyíljon meg a szívünk,
mentsük meg a gondtól!

Szívünk a szeretet szép nyelvén beszéljen,
mások lélek húrján kedves dalt zenéljen,
megértés dallamát visszhangozza szívünk,
egy boldog világban közösen kell hinnünk!

Majd, ha a szeretet,
puha párnát vetett,
a Jézuska hozzon
csodaszép ünnepet!

II.

Egy boldog világot,
beteljesült álmot,
melyet a jó Isten,
terveiben látott!

Legyen jó az ember, szórjon boldogságot,
tegye élhetőbbé a megfáradt világot!
Mosoly ragyogása terjedjen a földön,
érezzem, hogy létem édenkertben töltöm.

Váljunk angyalokká,
csak jót tevő jókká,
világot formáló
büszke magyarokká!

Adjunk békességet,
igaz emberséget,
szívünk szeretete

A csoport a jövőben a tánctanuláson kívül a népszokásokat is szeretné feleleveníteni és újra életre kelteni. Így december elején, a sopronkövesdi lucázásból osztunk meg egy részletet:

Lucázás

Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Mindörökké Ámen!
Szabad-e lucázni?
Szabad, szabad.
Adja Isten, hogy több szentek Luca napját megérhessük!
Békében, egészségben el is tölthessük!
Adjon Isten bort, búzát, békességet,
Ha meghalunk lelkünknek örök üdvösséget!
Luca, Luca kity-koty, divót, ómát adjanak
Ha nem adnak szalonnát, levágom a gerendát!
Luca, Luca kity-koty, tojjanak a tiktyok!
Luca, Luca kity-koty, galagonya kettő-három!
Kétek lányának akkora feneke legyen, mint a kemence szája!
Melle, mint az arató bugyoga, gombja, mint a kalapom!
Luca, Luca kity-koty, galagonya kettő-három!
Kétek disznajának olyan vastag szalonnája legyen,
Mint a templom fala!
Órja, mint a mester gerendája!
Kóbászuk olyan hosszú legyen, mint a falu hossza!
Egyik végét a Rigli Sándor, másikat a Török Sándor,
Közepét a Zsidó rágja!
Zsírjuk annyi legyen, mint kútban a víz!
Tojásuk annyi legyen, mint égen a csillag!
Pénzük annyi legyen, mint pelyvakutyóban a pelyva!
Tiktyaik, lúdjaik jó tojók legyenek,
Úgy megüljenek a fészkükön, mint én ezen a törzsökön.
Fejszéjek, furajok úgy megálljon a nyelibe', mint cserfa a tövibe'!
Szekerüknek kereket, hordójuknak feneket,
Hogy szegény lucázók ihassanak eleget!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

„Ez újév reggelén minden jót kívánok,
amerre csak járok, nyíljanak virágok!
Még a hó felett is virág nyiladozzon,
dalos madár zengjen minden rózsabokron!
Minden szép, minden jó
legyen mindig bőven,
szálljon áldás rátok
ez új esztendőben!"

Boldog újévet kíván a Cifraszűr Néptánccsoport!

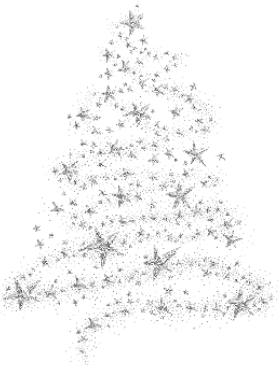

Korcsolyapálya Sopronkövesden

Újdonság!

2017. december 27 – 2018. január 2.

HELYSZÍN: Kossuth Lajos utca 81.
(általános iskola udvara)

NYITVATARTÁS:
9-12, 13-16-ig

Napi jegyárak:

14 év alatti: 300 Ft
14 év feletti: 600 Ft

Jégre fel

Korcsolyakölcsönzés
(korlátozott számban): 500 Ft

A korcsolyapályát mindenki csak saját felelősségére használhatja!

Dec. 30-án 17-20 óra között előszilveszteri jégdisco

A színes falufutáson készült Simon Jójárt István fotója, mely közönségszavazás által került be a 2018-as E-ON naptárába. Gratulálunk!!!

Virágh Imréné Kati védőnő

Kedves Olvasók!

Ezzel a nagyon régi, szép elbeszéléssel kívánok Sopronkövesd Aprajának és Nagyjának egyaránt boldog karácsonyt és jó egészséget!

Hiszen:

" A GYERMEK az az apró lény,
aki az éjszakát rövidebbé,
a nappalokat hosszabbá,
a bankbetétet kissebbé,
a ruhát rongyossá,
a pénztárcát üressé,
a múltat feledté,
a JÖVŐT ÉRDEMESSÉ,
S AZ ÉLETET BOLDOGGÁ TESZI."

Jókai Mór:
Melyiket a kilenc közül?

Élt egyszer egy szegény csizmadia itt ebben a nagy Pestvárosban, aki semmiképpen sem tudott a mesterségéből meggazdagodni.

Nem azért, mintha az emberek összebeszéltek volna, hogy ezentúl ne viseljenek csizmát, nem is azért, mintha a magisztrátus megparancsolta volna, hogy ezentúl a csizmákat fele áron kell adni, munkát is jót csinált a jámbor, maguk a vevők panaszolkodtak, hogy nem bírják elszaggatni, amit ő egyszer megvarr: volt is dolgoztatója elég, fizettek is becsülettel, egy sem szökött meg kifizetetlen árjegyzékkel, és János gazda mégis – mégis – nem tudott zöldágra jutni, ahogy németül mondják, sőt nemnéha közel volt hozzá, hogy akármiféle száraz ágat jónak találjon arra, hogy onnan nézegessen le. – Hanem persze ez csak szóbeszéd volt nála; János gazda igaz keresztyén ember volt, s keresztyén ember nem akasztja fel magát, akármilyen szorongatott állapotban legyen is.

Azért nem tudott tudniillik semmi gazdagságra jutni János mester, mert másfelől az Isten olyan különösen megáldotta, hogy minden esztendőben rendszerint született neki egy gyermeke, hol egy fiú, hogy egy leány, és az olyan egészséges volt, mint a makk.

– Ó, én uram Istenem! – sóhajtozék gyakran János mester minden újabb számnál, amint lőn hat, lőn hét, lőn nyolc; mikor lesz már e hosszú sor után punktum? Egyszer azután eljöve a kilencedik; az asszony meghalt, és azután ott volt a punktum.

János mester egyedül maradt a kilenc gyermekkel a világon.

– Hej, sok van azzal mondva.

Kettő, három már iskolába járt, egyet, kettőt járni kellett tanítani, másikat ölben hordozni, kit etetni, kinek pépet főzni; emezt öltöztetni, amazt megmosdatni és valamennyire keresni! Bizony édes atyámfiai, ez nem csekély hivatal: próbálja csak meg valaki.

Mikor cipőt kellett szabni, egyszerre kilenc cipő! mikor kenyeret kellett szelni, egyszerre kilenc karéj! mikor ágyat kellett vetni, egyszerre az ajtótól az ablakig az egész szoba ágy, tömve, dugva apróbb, nagyobb, szöszke, barna, emberforma fejekkel!

– Ó, én uram és Istenem, de megáldottál engemet; – sóhajtozék magában elégszer a jámbor kézműves, mikor éjfélen is túl ott ütötte a mustával a talpat a tőkénél, hogy ennyi lélek testét táplálhassa, s hurítgatta hol egyiket, hol másikat, a ki álmában rosszul viselte magát. Kilenc biz ez, egész kerek kilences szám. No de hála érte az úristennek, még nincsen ok a panaszra; mind a kilenc egészséges, jó erkölcsű, szép is, jó is, épkézlábbal és gyomorral megáldva; s inkább kilenc darab kenyér, mint egy orvosságos üveg, inkább kilenc ágy egymás mellett, mint egy koporsó közötte; az úr Isten őrizzen meg tőle minden érzékeny apát, anyát, még akinek nyolc marad is, ha egyet elvesznek belőle. Nem is volt János mester gyermekeinek semmiféle szándékuk a meghalásra; az már el volt végeztetve, hogy ők mind a kilencen keresztül dolgozzák magukat az életen, s nem engedik át helyüket senkinek; nem ártott azoknak sem az eső, sem a hó, sem a száraz kenyér. Egy karácsonyestén János mester későn tért haza a nagy szaladgálásból, mindenféle kész munkákat vitt haza, kevés pénzecskét szedett be; ami ismét a mesterségéhez, meg a napi szükségek fedezésére kellett. Hazafelé futtában minden utcaszegleten látott aranyos, ezüstös báránykákkal, cukorbabákkal rakott asztalokat, amiket jámbor kofák árulgatnak olyan gyermekek számára, akik magukat jól viselik; meg is kérdik elébb, hogy a rossz gyermekeknek ne adjanak el belőle; János mester egy-egy helyen meg is állt: talán venni kellene belőle? micsoda? mind a kilencnek? Az sok volna. Egynek vegyen? Hogy a többi azután irigykedjék rá. Nem; majd ad ő nekik más karácsonyi ajándékot, szépet is, jót is, ami el sem törik, el sem kopik, s aminek valamennyi örülhet, mégsem veheti el a másiktól.

– No gyerekek: egy, kettő, három, négy; mind itt vagytok, – szólt, haza érkezve kilencfejű családja körébe. – Tudjátok-e azt, hogy ma van karácsonyestéje? Ünnep ám ez. Nagyon örvendetes ünnep. Ma este nem dolgozunk semmit, hanem örülünk valamennyien.

A gyerekek úgy örültek annak, hogy ma örülni kell, majd felvették a házat.

– Megálljatok csak, hát még ha megtanítalak benneteket arra a nagyon szép énekre, amit én tudok. Nagyon szép éneket tudok ám; erre a napra tartogattam, karácsonyi ajándéknak!

Az apróságok nagy zsivajjal kapaszkodtak apjuk ölébe, nyakába; majd lehúzták azért a szép énekért.

– No! mit mondtam! Ha jól viselitek magatokat. Aztán szépen sorba kell állni. Így ni, amelyik nagyobb, előbbre, amelyik kisebb, hátrább.

Úgy szépen sorba állította őket, mint az orgonasípokat. A két legkisebb az apa térdére és karjára jutott.

– Már most csendesség! Majd én előbb elénekelem: ti pedig majd aztán utánam.

Azzal komoly áhitatos képpel, levéve zöld sipkáját fejéről, elkezdé János mester azt a szép hangzatos éneket, ami így kezdődik:

„Krisztus urunknak áldott születésén…"

A nagyobb fiúk és leánykák az első hallásra megtanulták a dallamot, több baj volt a kisebbekkel, azok mindig félrevitték a dalt, s ki-kimentek a taktusból, végre mindnyájan tudták azt, s az volt aztán a nagy öröm, mikor mind a kilenc egyszerre vékonyan és vékonyabban zengedezé azt a szép dalt, amit maguk az angyalok énekeltek azon az emlékezetes éjszakán, s talán még most is énekelnek, amidőn ilyen szép kilenc ártatlan lélek őszinte örömének harmóniás hangja kéri onnan felülről a visszhangot tőlük?

Bizonyára a gyermekek énekének örülnek ott fenn a mennyben. Hanem annál kevésbé örülnek odafenn az első emeleten. Ott egy gazdag nőtelen úr lakik, egymaga kilenc szobában: egyikben ül, a másikban alszik, a harmadikban pipázik, a negyedikben ebédel; ki tudná, mire használja a többit?

Ennek sem felesége, sem gyermeke, hanem van annyi pénze, hogy maga sem tudja, mennyi? Ez a gazdag úr éppen nyolcadik szobájában ült ez este, és azon gondolkozott, hogy miért nincs az ételnek íze? miért nincs a hirlapokban semmi érdekes? miért nincs e nagy szobákban elég levegő? miért nincs a ruganyos ágyban csendes álom? amidőn János mester földszinti szobájából elkezdett elébb lassan, aztán mindig erősebben hangzani föl hozzá ama vidámságra ösztönző ének. Eleinte nem akart rá ügyelni, hogy majd vége szakad, hanem a mikor már tizedszer is újra kezdték, nem állhatta tovább a dolgot. Összemorzsolta kialudt szivarát, s lement maga hálókabátban a csizmadia szállására. Éppen végezték azok a verset, amint benyitott hozzájok, s János mester egész tisztelettel kelt fel a nagy úr előtt háromlábú székéről.

– Kend János mester a csizmadia, ugye? – kérdé tőle a gazdag úr.

– Igenis szolgálatjára, nagyságos uram, parancsol egy pár fénymázas topánkát?

– Nem azért jöttem. De sok gyermeke van kendnek.

– Van biz, nagyságos uram, kicsiny is, nagy is. Sok száj, mikor evésre kerül a dolog.

– Még több száj, mikor énekelnek. Hallja kend János mester, én kendet szerencsés emberré akarom tenni. Adjon nekem egyet ide a gyermekei közől, én azt fiammá fogadom, felneveltetem, eljár velem utazni külföldre, lesz belőle úr, a többieket is segítheti.

János mester szörnyű szemeket meresztett erre a mondásra; nagy szó volt az! egy gyermeket úrrá tenni. Kinek ne ütne ez szeget a fejébe?

– Hogyne adná? Persze, hogy odaadja! hiszen az nagy szerencse.

– No válasszon kend közőlök hamar egyet; aztán menjünk. – János mester hozzáfogott a választáshoz:

– Ez a Sándorka. No ezt nem adom. Ez jól tanul; ebből papnak kell lenni; a második: ez leány, leány nem kell a nagyságos úrnak; a Ferencke: ez már segít nekem a mesterségben, enélkül nem lehetek el; a Jánoska: lám, lám, ez meg a nevemre van keresztelve, nem adhatom oda; a kis Józsi: ez meg egészen az anyja formája, mintha csak őtet látnám, ez ne lenne többet a háznál? No most megint leány következik, ez semmi; azután itt van a Palika. Ez volt az anyjának legkedvesebbje; ó, szegény asszony, megfordulna a koporsójában, ha ezt idegennek adnám; no ez a kettő meg még nagyon kicsiny, mit csinálna velök a nagyságos úr?

Úgy járt, hogy már a végére ért, még sem tudott választani. Azután alulról kezdte felfelé; de csak az lett akkor is a vége, hogy ő bizony nem tudja melyiket adja oda, mert ő valamennyit szereti.

– No porontyok! válasszatok magatok; melyitek akar elmenni, nagy úr lenni, kocsiban járni? szóljatok no; álljon elő, aki akar.

A szegény csizmadia majd elfakadt már sírva, ahogy ezt mondta; a gyerekek azonban e biztatás alatt apródonkint mind a háta mögé huzódtak; ki kezét, ki lábát, ki bőrkötényét fogta meg apjának, úgy kapaszkodott bele, s bujt a nagy úr elől.

Utoljára János mester nem állhatta tovább, odaborult közéjök, átnyalábolta valamennyit, s elkezdett a fejükre sírni, azok pedig vele együtt.

– Nem lehet, nagyságos uram, nem lehet. Kérjen tőlem akármit a világon, de gyerekemet egyiket sem adhatom senkinek, ha már az úr Isten nekem adta őket.

A gazdag úr azt mondta rá, hogy ő lássa, hanem hát legalább annyit tegyen meg a kedvéért, hogy ne énekeljen többet gyermekeivel ide alant, s fogadjon el tőle ezer pengőt ezért az áldozatért. János mester soha még csak kimondva sem hallotta ezt a szót „ezer pengő”, és most a markába nyomva érzé. A nagyságos úr megint felment a szobájába unatkozni, János mester pedig nagyot bámult azon az ismeretlen alakú ezer forintos banknótán, s azután elcsukta azt félelmesen ládájába, a kulcsot zsebébe tette és elhallgatott.

Hallgatott az apróság is. Nem volt szabad énekelni. A nagyobb gyerekek mogorván kuporodtak le a székre, a kisebbeket csitítgatva, hogy nem szabad énekelni; a nagy úr odafenn meghallja. Maga János mester hallgatva járt fel s alá a szobában, s gorombán kergette el magától azt a kis porontyot, aki feleségének kedvence volt, mikor odament hozzá, s arra kérte, hogy tanítsa meg őt újra a szép énekre, mert már elfelejtette.

– Nem szabad énekelni.

Azután leült duzzogva a tőkéhez, elkezdett buzgón szabdalni; addig faragott, addig szabdalt, míg egyszer azon vette észre magát, hogy maga is el kezd dudolni: „Krisztus urunknak áldott születésén”. Először a szájára ütött, hanem azután megharagudott, nagyot ütött a mustával a tőkére, kirugta maga alól a széket; kinyitotta a ládát, kivette az ezer forintost, s futott fel az emeletre a nagyságos úrhoz.

– Nagyságos jó uram! instálom alássan, vegye vissza a pénzt, hadd ne legyen enyim, hadd énekeljek én, mikor nekem tetszik; mert az több ezer forintnál.

Azzal letette az asztalra a bankót s nyargalt vissza az övéihez, sorba csókolta valamennyit, sorba állítá orgonasíp gyanánt, közéjük ült alacsony székére, s rákezdék tiszta szívből újra:

„Krisztus urunknak áldott születésén.”

S olyan-olyan jó kedvük volt, mintha övék volna az a nagy ház. Akié pedig volt az a nagy ház, nagy egyedül járt kilenc szobáján keresztül, s gondolkozott magában, hogy vajon mi örülni valót talál más ember ebben a nagy unalmas világban. (1856)

Kazinczy Péter rovata

Közeleg az év vége, kertünket felkészítettük a télre, a kerti csapot víztelenítettük, szerszámainkat eltettük, hogy majd tavasszal vegyük újra kézbe őket. A szenvedelmes kertész azonban mégsem alhat téli álmot, hiszen ilyenkor kezdődik a jövő évi növényvédelem. Igaz már késő lenne az őszi lemosó permetezést elvégezni, mégis nagyon sokat tehetünk, hogy a kártevőket visszaszorítsuk. Ha elmaradt, érdemes még most is felásni a gyümölcsfák, szőlők tövét, hogy az ott talajba húzódott lárvák, bábok a felszín közelébe kerülve, megfagyjanak. Ezen kívül itt vannak segítőtársaink a madarak. Köztudott, hogy télen nem minden madarunk vonul melegebb tájakra, számos faj itthon marad. Minél jobban vészelik át madaraink a telet, annál nagyobb szaporulat várható, emiatt a téli madáretetés a legtöbb fajt érintő, akár hat hónapon át tartó, madárvédelmi tevékenység. A madarak túlnyomó része rovarokkal él, még az egyébként magevők is táplálkoznak rovarokkal főleg tavasszal, amikor a zsendülő, fejlődő növényvilág nem tudja kielégíteni megnövekedett táplálékigényüket. Pedig ilyenkor kell lerakniuk nagy számú tojásaikat és felnevelni a rohamosan növekedő mindig éhes fiakat. Ehhez pedig fehérjeforrás kell.

A madarak rovarirtó tevékenysége megelőző jellegű, ellentétben a permetezéssel, ezen kívül nem válogatnak a fajokban, ami nagy mennyiségben áll rendelkezésre azt kapják és fogyasztják el. Igaz áldozatul esik ugyan néhány hasznos rovar is, azonban mivel számuk elenyésző a kártevőkéhez képest, alig kerülnek terítékre.

Az etetési időszak Magyarországon az első fagyok beköszöntétől ezek tartós megszűnéséig tart. Azonban az sem okoz gondot, ha a madáretetést már az ősz beköszöntével, szeptember elején elkezdjük. Különösen akkor, ha az aszályos időjárás miatt gyenge volt a fűfélék terméshozama. A madarak gyorsan megszokják és számítanak az etetőhelyek táplálékkínálatára, évről-évre akár messziről is visszatérnek a stabil etetők közelébe telelni, ezért ha váratlanul abbahagyjuk az eleség pótlását, rengeteg madarat hozhatunk nehéz helyzetbe.

Hazánkban szerencsére továbbra sincs szükség az egész éves etetés gyakorlatának bevezetésére, ezért a költési időszak kezdetével, legkésőbb április közepén fejezzük be a kert madarainak etetését.

Alakítsunk ki itatókat is, ugyanis tartós, több napig vagy hétig tartó kemény fagyok idején nem csak a táplálék, de a folyékony halmazállapotú víz megtalálása is kritikus tényezővé válik a madarak túlélése szempontjából. A fagyos levegő a szervezet hasonló fokú kiszáradását okozza, mint egy forró kánikulai nap. Ezért kell télen a madaraknak – kirándulókhoz és a hegymászókhoz hasonlóan – fokozottan ügyelniük a folyadékvesztés pótlására. Magától értetődőnek látszik, hogy aki szomjas, télen egyen havat vagy jeget. Csakhogy Magyarországon gyakran szárazak, hó- és zúzmaramentesek a telek, így ez a vízutánpótlási forma nem is mindig elérhető. Ráadásul a fagyott víz fogyasztása, testen belüli felolvasztása nagyon megterhelő, különösen az alultáplált, energiahiányos szervezet számára. Arról már nem is beszélve, hogy a vízfürdő a madarak tollazatának tisztán tartásához is fontos.

A téli etetőkön alkalmazható madáreleségek három nagy csoportba sorolhatóak, melyeket együtt érdemes alkalmazni és így biztosak lehetünk abban, hogy az ivóvízzel együtt az etetők minden madarának minden igényét ki tudjuk elégíteni. Ezekkel az összes szóba jöhető, potenciálisan mintegy 50 madárfajt vendégül láthatjuk az etetőkön.

A legfontosabb téli madáreleség a nem sózott, nem pirított, magas olajtartalmú fekete (ipari) napraforgó. A „szotyiba” érdemes apró szemű magvakat: kölest, muhart stb. keverni, a legegyszerűbb, ha az állatkereskedésekben, barkácsáruház-láncokban kapható pinty és hullámos papagáj magkeveréket vásárolunk. Ne keseredjünk el, ne reklamáljunk, inkább örüljünk, ha a vásárolt napraforgó törött, „szemetes”! Sok madár csőre ugyanis nem elég erős az egész napraforgó szemek feltörésére (pl. vörösbegy, ökörszem), e fajok csak a törött szemekből kihulló magtöredéket képesek elfogyasztani.

A napraforgó és a köles (valamint egyéb apró szemű mag) mellett természetesen a natúr (nem sózott, nem pörkölt) dió, fekete dió, mogyoró, földimogyoró, kesudió, pisztácia stb. is potenciális téli madáreleség.

Az olajos magvakhoz hasonlóan fontos téli etetőanyag az állati zsiradék: a nem sós vagy kifőzött szalonna, a faggyú, illetve a ma már szinte bármely élelmiszerbolt állateledel kínálatában szereplő cinkegolyó. Legalább ilyen jó, ha lágy sajtot is kiteszünk valamilyen vízszintes felületre, akár az etető sík tetejére, mert ezt is nagyon szeretik a madarak, különösen a vörösbegyek.

Az etetési időszak végén megmaradó cinkegolyó zacskóban, mélyhűtőben eltárolható a következő szezonig. Lakótérben, garázsban ne tartsuk ezeket, mert a nyári melegben felszabaduló illatanyagok odavonzzák a molyokat, és mire észbe kapunk, a lakást elözönlik a molylepkék.

Az olajos magvak és az állati zsiradék mellett gyümölccsel, elsősorban a legolcsóbb almával is etessünk. Ezeket lehetőleg szúrjuk fel bokrok és fák ágcsonkjaira, de néhány szemet a talajra is tehetünk, így a madarak hóeséskor és azt követően is hozzáférhetnek, míg a földre szórt élelem mindaddig elérhetetlen számukra, amíg el nem takarítjuk a havat. Az almát gyakorlatilag minden lágyevő, tehát rovarokat (is) fogyasztó madár kedveli, így nagy segítséget nyújthat a szokatlan módon áttelelő madaraknak, például a barátposzátának is.

SOHA NE ADJUNK SE AZ ÉNEKESMADARAKNAK AZ ETETŐBEN, SE A VÍZIMADARAKNAK KENYERET, KENYÉRMORZSÁT, PÉKSÜTEMÉNYT (POPCORNT, CHIPSET, ÉS HASONLÓ EMBERI FOGYASZTÁSRA IS CSAK MINIMÁLISAN JAVALLOTT ÉLELMISZERT), MERT EZ KÁROS, SŐT, KIMONDOTTAN VESZÉLYES SZÁMUKRA!

Szent Márton napi lámpásaink

2017. november 11-én, Szent Márton püspök ünnepén, délután került sor Hanis Petra hitoktató vezetésével az immár hagyományos lámpás készítésre a templom sekrestyéjében. A több mint 20 óvodás és iskolás gyermek szinte szülői segítség nélkül, ügyesen, vidáman rajzolt, vágott, ragasztott, barkácsolt, a művek gyorsan elkészültek. A munkát segítették a Karitász Csoport által felajánlott sütemények és üdítők is. Az gyermekek az égő lámpásokkal a plébánia kertjéből vonultak a templomba, a szép, csendes őszi estén a lámpások gyönyörűen világítottak. A lámpásokat és készítőiket Dr. Szalai Gábor plébános atya áldotta meg, majd egy közös szentmisén adtuk hálát az Úrnak. Az élő egyház legautentikusabb megnyilvánulása, amikor a gyermekek örömmel jönnek el a templomba: a csilingelő gyermekhangok, vagy a kis szemekben megcsillanó lámpások fénye erőt és hitet adnak mindnyájunknak, hogy a lehető legjobb úton haladunk a jövő építésében!

Babits Mihály:

Karácsonyi ének

1. Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

2. Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-ür szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

3. Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...

4. Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy ťmegszületettT'!

5. Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

Dr. Szalai Gábor plébános atya, valamint a Sopronkövesdi Római Katolikus Egyházközség tagjai nevében minden Kedves Olvasónak Kegyelemteljes Karácsonyt és Reményteljes Újesztendőt kívánunk! Babits Mihály sorait olvasva ne felejtsük el, hogy kik vagyunk, honnan jövünk: jussunk eszünkbe, hogy Isten Fiát a legegyszerűbb körülményeket közé helyezte bele a világba. Az egyszerűség, a tisztaság, őseink bölcsessége, hite, kitartása, a régi-igaz dolgok és módszerek tisztelete nyújt eligazodást zord életünk mindennapjaiban. A Megváltó születésekor lelkünkben gyújtott fény adjon reményt, és sok örömet az Új Év minden napjára!

dr. Barkó Péter, Plébániai Tanácsadói Társaság alelnök

Tóth Zsuzsanna rovata

Megtette, mert megtehette

Amikor gyermekkoromban a Kincskereső kisködmönt olvastam azt gondoltam, hogy szerencsére ezek a nyomorúságos idők elmúltak, a világ egy jobb hely lett mindannyiunk számára és nagyon hálás voltam, hogy nem abban a korban éltem. Szentül hittem, hogy azok az idők sohasem jönnek vissza...

A történet, melyet most elmesélek 2012-ben játszódik a Viharsarokban, melynek igazán nincs is jelentősége, hiszen napjainkban is egyre több helyről hallunk hasonlókat.

2012. novemberében Lili élete végre új fordulathoz közeledett. Remény látszott egy élhetőbb, gondtalanabb életre. A sok aggódás, veszteség és a tehetetlenség után megjelent az ESÉLY.

A férje elment az ország másik végébe „szerencsét próbálni", ha elég ügyes lesz ő és a fia is utána mennek, új életet kezdenek. Neki hónapok óta nem sikerült állást szereznie, de most végre szólt egy barátnője, hogy van valami. Az állás nem volt meghirdetve, mégis 40-en jelentkeztek a 10 férőhelyre. Felvették!

Végre fordult a szerencse! Decembertől napi hat órában adatokat fog rögzíteni egy alagsorban, ha elég gyors lesz akár 40-50 ezer forintot is meg fog keresni! LESZ KARÁCSONY!

Mivel valóban fordult a szerencse, egy másik ismerős is szólt, hogy ha van ideje mehetne a karácsonyi vásárba délutánonként kisegíteni. Boldog volt, LESZ KARÁCSONY!

Ennivaló mindig volt az asztalon,1-2 disznó minden évben meghízott az ólban, a tyúkok is ellátták őket tojással és hússal. Őszintén szólva az utóbbi időben csak alkalmi munkákat találtak a férjével, amiből vagy futotta a számlák befizetésére vagy nem. A sárga csekkek látványa valahogy elrontja az ember étvágyát, viszont a legnehezebb dolog a gyerek szemébe nézni és nemet mondani amikor az szeretne valamit.

Most azonban boldog volt mert visszatért a hite!

Az új munkahelyén hasonló, nehéz helyzetben lévő asszonyokkal dolgozott együtt. Összebarátkoztak, segítették egymást. Egyik legszimpatikusabb kolléganője Móni volt, aki tanárnő, de évek óta nem kapott állást. Ő is minden alkalmi munkát elvállalt, három gyermeket nevelt a férjével. Ahogy teltek a napok Lili figyelmes lett arra, hogy Móni sohasem evett a szünetben a többiekkel, általában nagyon feszült volt, abba sem hagyta a munkát. Ez szöget ütött a fejébe, megkérdezte a Móni mellett dolgozó Katit, tudja -e, hogy mi a gond? Kati elmesélte Lilinek, hogy Móni azért nem eszik, mert teljesítménybéresek és minél több pénzt szeretne keresni. Ugye számlákat kell fizetni, meg hát jön a karácsony....a lányai kis köves ezüst fülbevalót szeretnének, a fia pedig egy marokkövet. Lilinek elszorult a torka és ökölbe szorult a keze. Milyen világ ez? Ekkorát álmodhat egy gyerek karácsonyra Magyarországon a 21. században???? Egy marokkövet? Megkérdezte Katit, tudja-e, hogy Móni mit tervez karácsonyra főzni, kiderült, hogy talán az anyósáéktól kapnak egy gyöngyöst. Talán...???? És ha nem???

Lili tudta, hogy valamit tennie kell. „Talán – gyöngyösből" hogyan lesz biztosan karácsonyi vacsora? Elmondta Katinak, hogy szeretne egy csomagot összeállítani de fél, nem lesz -e kellemetlen Móninak, de Kati már össze is gyűjtött otthon néhány dolgot Móni részére, szerinte örülni fog!

A munkából hazafelé ötletrohamot kapott, jöttek a gondolatok, hogy mi mindent fog a csomagba rakni, hogy Móni szép karácsonyt adhasson a családjának. Kell ugye liszt meg margarin a sütihez, meg minimum lekvár, na jó még egy befőtt is, biztos ami biztos! Aztán a fagyasztóban lévő két tyúk közül az egyik megy a Móniékhoz, még egy kis savanyúság, mert hát valamit kell enni a sülthúshoz! Nagyon boldog volt, hogy adhat! Annyiszor kapott már, de most ő ADHAT! Otthon megkérte a fiát, hogy válogasson össze néhány játékot egy hasonló korú fiúnak, de szépeket, mert ezek lesznek annak a fiúnak a karácsonyi ajándékai. Büszke volt a fiára amikor látta, hogy milyen örömmel és önzetlenül válogat a játékai között!

Került még a csomagba néhány marokkő, néhány fülbevaló és néhány könyv is. Az egyik könyvbe Lili a következő sorokat írta:

„Kedves Móni!

Boldogok vagyunk, hogy az idei karácsony családjaink közös karácsonya!

Áldott, békés karácsonyt kívánunk!"

...és mindhárman aláírták.

Elérkezett az utolsó munkanap, Kati és Lili kicsit szóval tartották Mónit amíg a kollégák hazamentek aztán átadták a csomagokat. Móni örömmel és méltósággal fogadta az ajándékokat. Semmit nem nézett meg, a könnyeivel küszködött.

Karácsony előtt még összefutottak a városban, Móni megállította Lilit:

Lili, te nem is tudod, mit adtál nekem! Nagyon köszönöm! -és megölelte Lilit. -Szenteste felolvasom az üzeneteteket a családomnak! - ígérte.

Lili pontosan tudta, mit adott: HITET, hitet az életben, az emberekben, a szeretetben, a jóságban. Pontosan tudta, hogy mit adott, hiszen ő is most kapta! Adta, mert adhatta. Tette, mert megtehette.

Soha többé nem találkoztak azóta,....

Ünnepekre hangolódva

Bár Kövesd bővelkedik a kitűnő gasztronómiai szakemberekben, engedjék meg, hogy most én ajánljak karácsonyi menüsort. Mivel két lányom van, nálunk elsősorban a gyümölcsös és szárnyas ételek vannak előnyben. Az ételek egyszerűek, könnyen elkészíthetőek, de az összetevőktől ünnepivé válnak.

Aszaltszilva krémleves mézes kukorica gombóccal

Hozzávalók:

80 dkg aszaltszilva
1 citrom leve
2 ek. méz
5 dkg liszt
1dl vörösbor
2 dkg vaj
só
5 dkg kristálycukor

Gombóchoz:
Negyed liter tej
2 púpozott ek. kukoricadara
1 kk méz
1 csipet fahéj
1 tojássárgája

Elkészítés:

Az aszalt szilvát kimagozzuk, kevés vízzel, citromlével, citromhéjjal, egész fahéjjal feltesszük főzni. Hozzáadjuk az 1 dl vörösbort, majd újból felforraljuk. Kivesszük a fahéj rudat, és a levet tejfölös habarással sűrítjük. Kézi mixerrel pürésítjük, majd cukorral, citromlével utóízesítjük.

A gombóchoz a tejet felforraljuk, majd lassan belekeverjük a kukoricadarát és 10-15 percig főzzük. Ezután levesszük a tűzről, hozzáadjuk a mézet, fahéjat és a tojássárgáját. A masszából kézzel kis golyókat, vagy nudlikat formázunk és ezt adjuk a leveshez betétként.

Gesztenyével töltött pulyka

Hozzávalók:

60 dkg pulykamell filé
20 dkg darált sertéshús
40 dkg gesztenye
2 db zsemle
2 db egész tojás
2 dl tej
2 dl fehér bor
2 dl vörös bor

1 dl tejszín
só
bors
1 csipet őrölt szerecsendió
1 cs.petrezselyem
1 ek. keményítő
1 ek paradicsompüré

Elkészítés:

A pulykamelleket sózzuk, borsozzuk. A tejbe áztatott zsemlét kinyomkodjuk, összekeverjük a darált hússal, majd a tölteléket is sózzuk, borsozzuk. Őrölt szerecsendióval, finomra vágott petrezselyemmel ízesítjük. A tölteléket a tejszínnel fellazítjuk, belekeverjük az egész tojásokat és a már megsütött, hámozott gesztenyét. Ha szükséges utána ízesíthetjük, majd feltekerjük és alufóliába csomagoljuk. Fehérbort öntve alá 160°C-on megpároljuk. A sült léből a paradicsompürével és a keményítővel pecsenyelét készítünk. Köret tetszés szerint burgonyapüré, rizs, kompót is lehet.

Máktorta

Hozzávalók:

- 15 dkg vaj
- 20 dkg porcukor
- Fél citrom reszelt héja
- 2 cl rum
- 1 késhegynyi só
- 6 tojássárgája
- 6 tojásfehérje
- 20 dkg darált mák
- 5 dkg liszt
- 3 dkg étkezési keményítő

Elkészítés:

A vajat habosra keverjük a cukor egyharmadával. Hozzáadjuk a citrom héjat, rumot, sót, egyenként a tojások sárgáját. A maradék cukorral kemény habbá verjük a tojásfehérjéket. A mákot, a lisztet és a keményítőt gondosan összekeverjük. A tojásos vajkrémet, a mák-liszt keveréket és a tojáshabot kíméletesen, csomómentesre összedolgozzuk. A torta formát kivajazzuk, megszórjuk zsemlemorzsával majd belesimítjuk a masszát. Előmelegített sütőben 45-50 percig sütjük 190°C-on. Ha megsült fél órára hagyjuk a formában kihűlni! Lehúzzuk a tortagyűrűt, fóliával letakarjuk és pihentetjük. Enyhén édeskés tejszínhabbal tálaljuk. Ha van időnk, narancsmártást is készíthetünk hozzá:

Fél liter narancslevet felforralunk, hozzáadunk 5 evőkanál kristálycukrot és 2 evőkanál étkezési keményítővel sűrítjük.

Jó étvágyat! Takács Brigi

Elkészült az új falu image film!

Osszák meg minél többen,

hogy eljusson olyan emberekhez is, akik a kisfilm hatására látogatják meg zöldszívű falunkat!

Megtekinthető a falu honlapján és a facebookon:

www.sopronkovesd.hu

Sopronkövesd hivatalos oldala

Alkotóház terem bérlés:
fél napra : 6000 Ft
egy napra: 12000 Ft
Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre
Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.
Telefonszám: 0630/473-8248

3000 Ft/fő/éj

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?
Gondoljon az Alkotóházra!
Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.
Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Takács Brigitta (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)
Szerkesztők: Bernáthné Rózsás Ildi, Cifraszűr Néptánccsoport, dr. Barkó Péter, Deákné Anett, Fülöp Zoltán, Győri Edit, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Nagyné Kun Zsuzsanna, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné
Fotók: Farkas Károly, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda
Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.
Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd hivatalos oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu